

Dansk Kunstblad.

Udgivet af Kunstforeningen. Redigeret af F. C. Sillernp.

Tredie Bind.

Onsdagen d. 16. Mai 1838.

Nr. 14.

Thorvaldsens Museum.

Siden vor sidste Bekjendtgjørelse af 23de Januar dette Aar er Subscriptionen til Museet forøget saaledes:

fra Kjøbenhavn	1508 Rbdlr.
— Sjælland (udenfor Kjøbenhavn)	200 —
— Fyen	5 —
— Lolland	500 —
— Jylland	17 —
— Slesvig og Holsteen	90 —

Summa 2320 Rbdlr.

Den til forrige Maaaned's Udgang indkasserede og rentebærende Sum var 32,200 Rbd.; der staaer tilbage at opkræve, ifølge de indkomne Lister, omtrent 33,000 Rbd.

Grunden til at adskillige af dem, der have tegnet sig for Bidrag, endnu ikke ere affordrede samme, ligger deri, at de Lister, paa hvilke deres Navne findes, ikke til Committeeen ere indkomne. Vi maae derfor indstændigen anmode de Herrer, som maatte være i Besiddelse af saadanne paategnede Planer, snarest muligt at indsende dem til os.

Ell den Efterretning, vi i samme Bekjendtgjørelse meddeelte, at Hans Majestæt Kongen havde allernaadigst ladet Thorvaldsen, gjennem Academiet for de skønne Kunster tilkjendegive, at den Fregat, som i dette Foraar skal udgaae til Middelhavet, kunde anløbe Livorno for at modtage de Sager som han maatte ønske at hidsende, — maae vi føie den for alle Thorvaldsens og Kunstens Venner høist behagelige Efterretning, at Hans Majestæt under 25 Marts sidstleden har rescriberet Kunstacademiets høie Præsæs, at Fregatten Rota i de første Dage af Mai dette Aar skal afgaae til Middelhavet, og om muligt indtræffe i Livorno i Slutningen af Juni, for der at indtage de Arbejder af Thorvaldsen, hvilke ere bestemte til at hidsendes; samt at Fregatchefen allernaadigst er beor-

dret til at modtage Thorvaldsen, hans Domestiker, samt enkelte Personer, som han maatte ønske at medtage, ligesom ogsaa Chefen, hvis Thorvaldsen skal ønske ikke at gaae directe til Danmark, men at landsættes i en eller anden Havn, som forbiiseles, er beordret at sørge for at saadant skeer.

I et Brev af 10de forrige Maaaned fra Thorvaldsen til medundertegnede Collin har han hidsendt vidimeret Afskrift af det af ham i Aar, i Overeensstemmelse med de romerske Love, oprettede og med syv Vidners Underskrift forsynede sidste Testament (ubtryffeligen kaldet *Donatio mortis causa*)

Ved denne Donation skjenker Thorvaldsen til Staden Kjøbenhavn alle de Kunstgjenstande, som han allerede har affendt og findes i denne Stad, og de, som findes og ville findes hos ham, ham tilhørende, bestaaende af Malerier, Sculpturer, Tegninger, Basreliefs, Kobberstik og Lithographier, Medailler og andre lignende Ting, saavel antike som moderne, skaarne Stene, Paster, antike Guld- og Bronze-Arbejder, etruskiske Vaser, Terracotter, Bøger, ægyptiske og græske Oldsager, og hvilke som helst andre Gjenstande henhørende til Videnskaber og skønne Kunster.

Vilkaarene ved denne Donation ere:

1. Alle ovenfor anførte Gjenstande skulle udgjøre et eneste og særskilt Museum, der skal bære Thorvaldsens Navn, og aldrig maa blandes med nogensomhelst anden Samling, og sælgelig heller aldrig maa blive formindsket, adspjittet og forandret under noget Paaskud eller af nogen Aarsag.

2. Staden Kjøbenhavn besørger et passende og særskilt Locale for deri at danne Museet, hvilket Locale ogsaa maa frembyde al mulig Sikkerhed mod Ildsvaade.

3. De Statuer og Basreliefs, som ved Thorvaldsens Død maatte befindes ufuldendte, skulle paa hans Sterboes Bekostning fuldføres ved Hr. Professor Freund og ved Thorvaldsens Eleve

St. Pietro Galli, hvorpaa disse saaledes fuldendte Arbejder skulle forenes med og indbefattes under denne Donation, og under samme Forpligtelser og Vilkaar.

4. Der kan bestemmes en moderat Udgangspris for dem, der ønske at see Museet, undtagen for Kunstnere af ethvert Sag, da de skulle have fri Udgang. Det, som derfor indkommer, henlægges til den Fond, der behøves til at lønne en Opsynsmand, som udnævnes af Staden, til at bevare og holde Gjenstandene i Museet rene. —

Testamentets øvrige Bestemmelser ere Museet uvedkommende, uden forsaavidt at dertillige fastsættes: at dersom det Tilfælde skulde indtræffe, at ingen Descendent af Thorvaldsen mere var til, da skal Renten af den hele efter ham nedarvede Capital anvendes til Fordeel for det af ham, som meldt, oprettede Museum i Kjøbenhavn, for at denne Indtægt kan anvendes til Bestillingen hos danske Kunstnere, for at befordre de skønne Kunster i Danmark; hvorhos han har indskærpet den Bestemmelse, at Capitalen skal bestandigen staae urokkelig, og at den ikke, af nogensomhelst Aarsag eller Grund eller under noget Paaskud, nogensinde maa formindskes eller borttages.

Kjøbenhavn den 3. Mai 1838.

Collin. H. N. Clausen. J. Chiele.

Ingres og den nuværende franske Malerskole.

II.

Gre og Søder med deres Følge, en uafhængig Stilling, kunde ikke udeblive efter saa roesværdige Anstrængelser. Allerede i Aaret 1826 blev han Medlem af Institutet; Academiene i Florents, Puy og Montauban fulgte dette Exempel, og Kongen udnævnte ham til Ridder af Grevlegionen. — Ingres blev nu Stifter af en egen Skole, som af sig selv, ofte i et Antal af mere end tohundrede Personer, forsamlede sig om ham. Der blev ham ogsaa givet den skønneste Leilighed til at vise sig og sin Skole i nogle dengang paatænkte Frescomalerier, et meget grandiost Foretagende. Men en sælsom Forsømmelse bragte ham paa den Tanke at forlade Paris. Han overlod altsaa Dela Roche Pladsen, og

concurrerede til den vacante Directeurpost ved det franske Academie i Rom. Han blev af sine Medbedlere selv erklæret for den værdigste, og gik for henved tre Aar siden til Italien. Hvad han der har virket i den bekvemligste og behageligste Stilling, veed man hidtil ikke. Kun saa meget er os bekjendt, at han i Sommeren 1836 arbejdede paa en Composition *Bandinellis Endeligt* efter Vasaris Fortælling.

Efter disse biographiske Noticer maa man endnu i Korthed berøre Ingres' Personlighed og egentlige kunstneriske Fortjeneste. Hans undersættelige Figur, som næsten er under Middelsørrelsen, hans sorte Haar og mørke Dine røbe tydeligt Franskmænd fra de sydlige Provindser, hvis Beboere have langt større pphysiognomisk Lighed med Piemonteerne end med deres nordlige Brødre. Overalt, hvor de fremtræde offentlig, vise de en Bestemthed og Dygtighed i Charakteren, som selv ikke taber sig ved et forlængt Ophold i Hovedstaden. Historisk har dette vist sig paa mange Maader, snart som Hengivenhed for en falden Herkerstamme, snart som en velmeent, ofte fanatisk Devotion, snart under andre Former men altid med elendommelig Energie. Jeg troer ikke at feile, naar jeg af dette locale Element hos Ingres udleder den saa temmelig udelukkende Forskjærlighed for Raphael og den egentlige græske Kunst; udelukkende kalder jeg den, fordi den gjør ham uretfærdig mod Middeldalderens Architektur og den tidligere italienske Kunst, maaskee mindre i Gjærningen end i Ord. Ogsaa udelukkende og ubegrændset er hans Begeistring for tydsk Musik; selv driver han Musikken med Eidskab og er en god Violinspiller. At høre Rossini nævnes ved Siden af Mozart synes ham næsten en Gudsbespottelse. Ingres er i Get og Alt en kunstnerisk Natur; aandelig maaskee ikke ubeskjæftiget et Minut, men kun oplivet i Samtale, naar der handles om Kunsten og hans Anskuelse deraf. Hans Mangel paa practisk Sands kan for saavidt ansees som en Lykke for ham, da han paa Grund heraf ikke leed meget ved sin tidligere trykkende Stilling. Men saaledes, ubekymret i oeconomicke Henseende, tilbragte han i Florents de glædelige Dage, hvorefter Grindringen endnu er ham uforglemmelig. Den lille Huusholdning besørgees af Konen, der er ligesaa godt begavet med practisk Sands som hendes Mand ikke er det. Disse hinanden saa modsatte Personer leve i det lykkeligste Egteskab, uagtet de aldrig havde seet hinanden, og kun